

Pán Ježiš, my chválime Ťa
CHVÁLENIE PÁNA — JEHO LUDSKOSŤ

Sk62

1. Pán Je-žiš, my chvá - li - me Ťa, Ty si „se - me - nom že - ny“.

Z pan - ny si bol na - ro - de - ný, me - nom ľudským na - zva - ný.

Pán mal pri - ro - dze - nosť ľud - skú, čo - vek ha - da po - šlia - pal,

krí - žom mu hla - vu roz - dr - vil, plán Bo - ží tak na - pl - nil.

Chorus

(C) Slá - vu Tvo - ju zrie - me v Tvo - jej ľud - skej krá - se,

ná - dher - ná a pre - ja - ve - ná v ľud - skos - ti Tvo - jej.

2. Ako človek si vtelením
účasť tela, krvi mal,
aby si zničil Satana
namiesto nás a pre nás.
Menom Ježiš, Tebe daným,
Ty si Emanuelom,
Spasiteľom si sa nám stal,
spásu nám tak priniesol.
3. Ty si „posledným Adamom“,
tiež „druhým človekom“ si,
hlavou stvorenia nového,
než prvý človek lepší.
Životom Syna človeka
si na tejto zemi žil,
aj teraz, keď si v nebesiach,
naďalej človekom si.
4. V Bohom stanovenom čase
vrátiš sa na zem opäť
v sláve Otcovej, keď prídeš,
stále človekom budeš.
Aj na súdnom stolci budeš
stále Synom človeka,
našu prirodzenosť ľudskú,
naveky tak budeš mať.